

Confesiune de dragoste

de Benone Burtescu

De-a lungul plopului privești în sus,
Treci pe lângă petecul acela de nor,
Mergi înainte așa din dor în dor!
Și chiar dacă-ai avea ceva de spus
Nu sta de vorbă cu luna,
Nici cu prima stea, nici cu a doua, cu niciuna!
Mergi înainte, chiar dacă străluciri pe lângă tine
puzderie
Nimic să nu te sperie!
Urcă, urcă până ce gândurile de-atâta drum ți se
încurcă!
Pană ce aripile imaginației îți ostenesc...
Vezi, atât ba mai înalt te iubesc!

Mai privește te rog și-n apa aceasta senină!
Uite, luceafărul a căzut în ea ca un ghemotoc de
lumină!
Fă drumul invers nesfârșitelor înălțimi
Încearcă să cobori în străvezimi până la el să-l atingi
Să-l aduci înapoi fără să-l stingi!
Coboră prin undele calme, coboară...
Așa-i că tot mai în adânc, tot mai departe
Luceafărul a început să-ți pară?
Cine poate ști cât mai e până acolo unde razele sale
clipesc?
Vezi, atât ba mai adânc te iubesc!

Așează-te cu fața la miază-zi, spre zare brațele întinde,

Prelungește-le în vise departe, departe...
Și încearcă în ele universu-a cuprinde!
Nu poți? Și viselor mai scapă ceva?
Și dincolo de ele o lume undeva,
Ce ai vrea să fie a ta și n-ai cum s-o ajungi?
Nu-i vreun necaz iubita mea să plângi,
Chiar dacă acuma nu le știm
Ele-s poveștile noastre ce nu se sfârșesc...
Uite, atât ba mai necuprins te iubesc!

Ai obosit? Nu-i nimic.
O să te-adorm pe brațele mele frumoas-o,
Mai stai cu mine numai un pic,
Aici lângă foc, pe scăunelul acesta pitic.
Dă-mi mâinile...așa...
Ce ne trebuie rătăcire cât pământul și cerul?
Când iată în palmele tale universul și-a revărsat tot
farmecul,
Și-a ascuns tot misterul...
Priveste ce linii, ce unghiuri, ce rotocoale,
Pălesc orice imagini astrale!
Este aici în ele și freamatul genelor,
Este și zbaterea pleoapelor sub adierea poemelor,
Sunt și privirile cumiți ce visează
Ca apele în fântâni când desprimăvărează,
Și-obrajii rotunzi în care uneori de uimire te ascunzi,
Și toate câte-s dulci și câte-s scumpe toate
Sunt aici în palmele tale ceresc îngemănate...
Cuib al minunilor în care frumusețile se regăsesc și
înfloresc, și înfloresc
Vezi fata mea...atât...aproape atât de minunat te
iubesc!